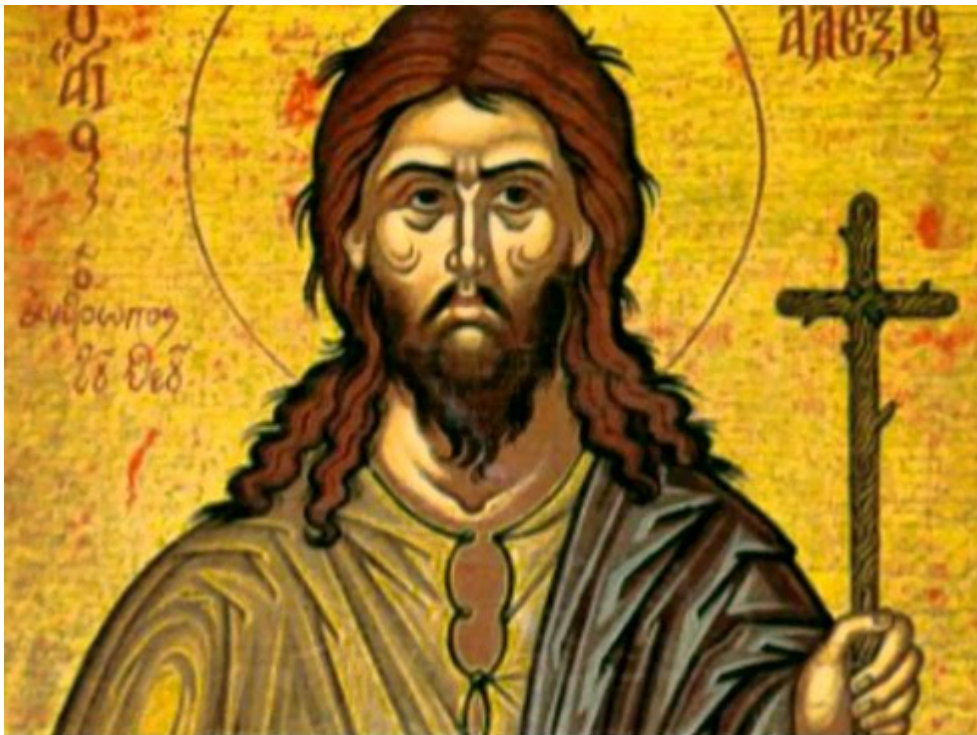
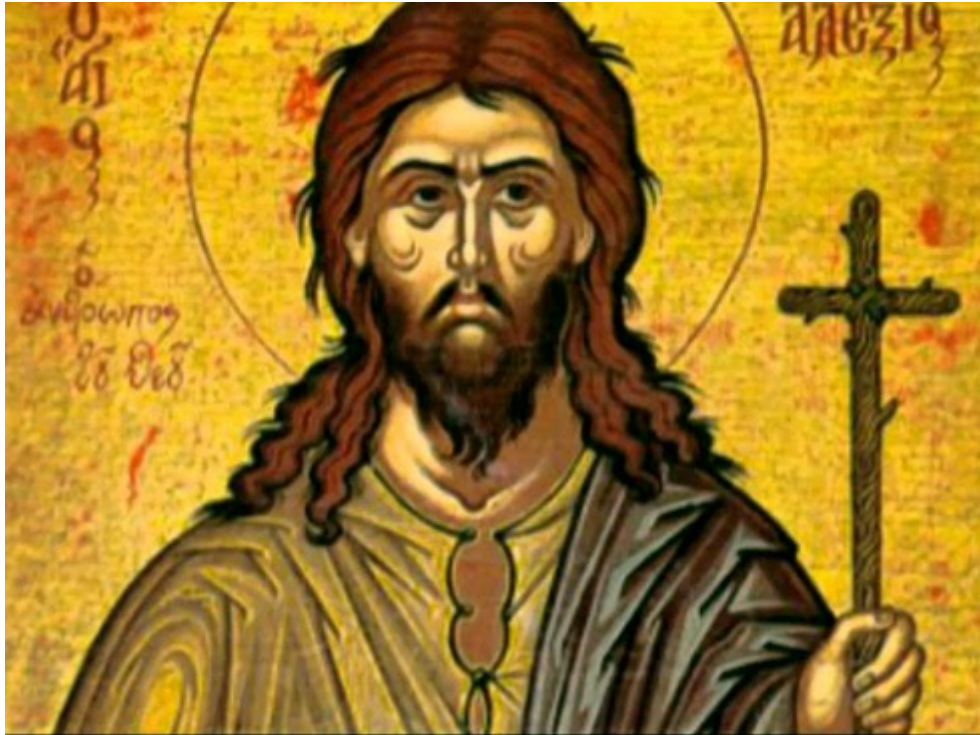

15 Οκτωβρίου 2015

Ας γίνουμε άνθρωποι του Θεού και όλα μετά θα βρουν τη λύση τους

/ [Πεμπουσία](#): Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Δεν υπάρχει ανώτερος τίτλος τιμής και μεγαλύτερο αξίωμα επί της γης, από αυτό

που ο απόστολος Παύλος απευθύνει στον μαθητή του Τιμόθεο λέγοντάς τον “άνθρωπο του Θεού”.

Μέσα στην ιστορία πολλοί άγιοι και δίκαιοι ονομάστηκαν “άνθρωποι του Θεού”, προφήτες, απόστολοι, αλλά και απλοί χριστιανοί.

Μάλιστα έχουμε και συγκεκριμένο άγιο, επικαλούμενο ως άνθρωπο του Θεού, τον άγιο Αλέξιο, που γιορτάζει 17 Μαρτίου.

Δυστυχώς υπήρξαν και άλλοι που ονομάστηκαν από την ιστορία, αλλά την αγία Γραφή “οργή Θεού” και “υιοί διαβόλου”, “γεννήματα εχιδνών” και “παιδιά γεέννης”.

Ποιος άραγε είναι ο άνθρωπος του Θεού;

Συχνά και ο λαός μας λέγει κάποιον “άνθρωπο του Θεού”. Βέβαια είπαμε ότι δεν ονομάζει όλους ούτε ο κόσμος ούτε η Αγία Γραφή “ανθρώπους του Θεού”.

Άνθρωποι του Θεού είμαστε όλοι ως πλάσματα και δημιουργήματα, δηλ. παιδιά του Θεού.

Ο άνθρωπος όμως του Θεού φαίνεται πάνω στα πράγματα: Δηλ. Αποφεύγει κάθε τι το αμαρτωλό και ασπάζεται και ακολουθεί το θέλημα του Θεού.

Δηλαδή τι κάνει ο άνθρωπος του Θεού;

ΑΠΟΦΕΥΓΕΙ ΤΑ ΑΜΑΡΤΩΛΑ: Αμαρτωλό είναι ό,τι προσκρούει και παραβαίνει το θείο νόμο. Π.χ. λόγια βλάσφημα και βέβηλα, κατάρες και έριδες, θεάματα και ακούσματα απαράδεκτα και ανήθικα, παρέες που βλάπτουν, αλλά και ό,τι αφορά τη σφαίρα της δημόσιας ζωής και δράσεως: αδικίες, ψευδορκίες, μαγείες, θυμούς και εκρήξεις...

ΕΠΙΛΕΓΕΙ ΤΑ ΘΕΑΡΕΣΤΑ: Θεάρεστο από την άλλη μεριά είναι κάθε σεμνότητα, αρετή, έπαινος και καλό έργο και ασφαλώς η υπακοή στο θέλημα του Θεού. Κορυφαία παραδείγματα υπακοής έχουμε: τον Αβραάμ και τον Μωϋσέα.

ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΤΟΝ ΑΓΙΑΣΜΟ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΟΥ: Προσεύχεται, διαβάζει την αγία Γραφή, εκκλησιάζεται, συγχωρεί και ζητεί συγγνώμη, εξομολογείται, κοινωνεί, τίποτε άλλο δεν φοβάται παρά μόνο την αμαρτία, δηλ. να μη προσκρούσει στο θείο θέλημα. Όλοι μάλιστα ξέρουμε ότι “αρχή σοφίας είναι ο θείος φόβος”.

Αλήθεια ο άνθρωπος του Θεού κάνει ή είναι;

Ασφαλώς δεν είναι κάτι το εξωπραγματικό και εξωγήινο

Δεν είναι ένας κατσούφης, σκληρός, φανατικός, αντικοινωνικός και απόκοσμος

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο άνθρωπος του Θεού φέρνει πάνω του την εικόνα του Χριστού και έχει τη σφραγίδα του Θεού.

Δηλαδή είναι και αγωνίζεται να είναι: Όπως ήταν ο Χριστός επί της γης και όπως περιγράφεται στα Ευαγγέλια:

Πράος και ταπεινός τη καρδία

Ενάρετος και ευεργετικός προς όλους

Αφανής και χωρίς περιαυτολογίες

Αγνός και καθαρός από αμαρτίες

Απλός και λιτός στην εμφάνιση και στο βίο

Πράγματι ο Χριστός είπε για τους μαθητές του πως πρέπει νάναι:

Να είναι με τη ζωή και το λόγο τους ΦΩΣ και ΑΛΑΤΙ

Να αγαπούν αλλήλους ακόμη και τους εχθρούς τους

Να δίδουν τη μαρτυρία τους για την Ανάσταση

Να δίδουν ακόμη και τη ζωή τους για τον Χριστό

Να μη καταπιέζουν τους άλλους, αλλά να τους διακονούν

Μη επιζητούμε λοιπόν άλλους τίτλους και αξιώματα. Ακόμη και πνευματικά χαρίσματα μη διαλέγουμε. Είπε ο ίδιος ο Χριστός να μη χαιρόμαστε τόσο πολύ που μπορεί με τη δύναμή Του να βγάζουμε δαιμόνια και να κάνουμε θαύματα. Χαρά μας είναι και θα είναι το ότι με το βάπτισμα γράφτηκε το όνομά μας στα βιβλία της Ορθοδόξου Εκκλησίας και με τη θυσία του Χριστού, αν Τον ακολουθήσουμε, θα γραφεί και στις δέλτους του Ουρανού. Εκείνο λοιπόν που μας κάνει ανθρώπους του Θεού είναι το Βάπτισμα, η Μίμηση του Χριστού, ο υπέροχος δρόμος της Αγάπης.

Χρήσιμο και αυτό που πρόσθεσε ο Χριστός, ότι για να μπούμε στη Βασιλεία του Θεού πρέπει να γίνουμε σαν τα παιδιά: αθώοι, άκακοι, ταπεινοί και απονήρευτοι.

ΑΣ ΓΙΝΟΥΜΕ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΟΛΑ ΜΕΤΑ ΘΑ ΒΡΟΥΝΕ ΤΗ ΛΥΣΗ ΤΟΥΣ

Πηγή: sites.google.com